

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 17
din 13.01.2011

Dosar nr: 342/2009

Petiția nr: 7.738/21.08.2009

Petentă: C – L T

Reclamat: Consiliul Superior al Magistraturii

Obiect: tratament discriminatoriu aplicat la promovarea profesională pe baza vechimii mai mari deținute în funcție

I. Numele și domiciliul părților

I.1. Numele și domiciliul petentei:

I.1.1. C – L T , mun.

I.2. Numele și sediul reclamațiilor:

I.2.1. Consiliul Superior al Magistraturii, loc. București, Calea Plevnei nr. 141 B, sector 6

II. Obiectul sesizării

Prin *memoriul nr. 7.738/21.08.2009*, petenta consideră că a fost discriminată de către instituția reclamatului în ceea ce privește departajarea candidaților care au obținut medii egale la examenul de promovare pe loc prin prioritizarea criteriului vechimii mai mari în funcție față de celelalte criterii.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

Petenta reclamă ca nereguli deciziile luate de către instituția reclamatului în organizarea concursului de promovare profesională pe loc, fiind supusă unei discriminări pe baza criteriului de vârstă, datorită faptului că la examenul la care

a participat și a obținut o notă egală cu alt candidat, pentru departajare a fost aplicat criteriul vechimii mai mare în funcția de judecător sau procuror.

IV. Procedura de citare

Părțile au fost citate prin adresele 9.701/02.11.2009, respectiv 9.702/02.11.2009 pentru data de 24.11.2009.

La audierea din 24.11.2009 părțile nu s-au prezentat.
Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

V. Susținerile părților

Susținerile petentei:

Prin **petiția nr. 7.738/21.08.2009** petenta, procuror în cadrul Parchetului Buzău, solicită:

- validarea rezultatului obținut în urma examenului de promovare a judecătorilor și procurorilor organizat la București pe data de 31.05.2009;
- suplimentarea cu un loc la promovarea pe loc a Parchetului de pe lângă Tribunalul Buzău.

Astfel, petenta relatează următoarele:

- în data de 31.05.2009 a fost organizat examenul de promovare la Parchetul de pe lângă Tribunalul Buzău, în vederea ocupării unui loc pentru promovare pe loc și a 3 locuri pentru promovare efectivă.
- În urma participării la concurs, petenta a obținut aceeași notă 9,75 cu cel de-al doilea candidat (domnul D M ; din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Pogoanele), pentru cele 3 locuri vacante pentru promovarea efectivă înscriindu-se un singur candidat.
- Prin Hotărârea nr. 1342/09.07.2009, Plenul instituției reclamatului a respins cererea petentei de validare a rezultatului obținut de aceasta la examen și cea de suplimentare cu un loc la promovarea pe loc la Parchetul de pe lângă Tribunalul Buzău.
- În urma analizării Regulamentului privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor aprobat prin Hotărârea emisă de reclamat nr. 621/2006, modif. prin Hotărârea nr. 659/2008 și Hot. nr. 684/2008 privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor în funcție de execuție, art. 29, petenta a putut constata următoarele: „La medii egale au prioritate, în următoarea ordine: candidații care au titlul științific de doctor în drept, cei care au calitatea de doctorand, cei care au vechime mai mare în funcția de judecător sau de procuror, candidații care au absolvit cursuri de masterat sau care au absolvit cursuri postuniversitare ori candidații care au activitate publicistică în specialitate.”

- Petenta a constatat că cel de-al doilea candidat cu care a concurat avea o vechime cu circa 4 ani mai mare, însă petenta absolvise în 2008 cursuri de masterat în specializarea *Științe Penale*. Astfel, petenta consideră că prin aplicarea criteriilor de departajare, în speță vechimea, se creează o situație discriminatorie pe criterii de vârstă, din moment ce s-a făcut alegerea de prioritizare a criteriului vechimii față de cel al studiilor masterale.
- Analizând criteriile de departajare, se constată că pe lângă toate condițiile de pregătire profesională (titlu științific de doctor în drept, calitatea de doctorand, cursuri de masterat, cursuri postuniversitare, activitate publicistică în specialitate), a fost adăugată condiția vechimii în funcție de judecător sau de procuror, condiție care nu are legătură cu pregătirea profesională, în opinia petentei.
- Petenta consideră că în virtutea faptului că după absolvirea liceului, a cursurilor Facultății de Drept în 2003 și a Institutului Național al Magistraturii în 2005, nu a putut obține o vechime mai îndelungată decât a celui alt candidat, aceasta ocupând funcția de procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Buzău începând cu anul 2005.
- Petenta face referire la prevederile Regulamentului de desfășurare a examenului, care în art. 2 stipulează că acest concurs se organizează pe baza unor „*criterii obiective de apreciere a performanțelor profesionale*” ale judecătorilor și procurorilor, aspect cu care nu poate fi catalogat criteriul vechimii în funcția de procuror. De asemenea, condiția impusă și de Legea nr. 303/2004 republicată privind Statutul judecătorilor și procurorilor, art. 44 alin. 1, lit. a, b, c și alin. 2 pentru cazurile de promovare, constă în vechime de minim 5 ani în funcția de procuror, iar nu o vechime mai mare față de alt candidat.
- Cu toate că și C.S.M.-ul consideră că vechimea mai mare în funcție constituie un criteriu de apreciere a pregătirii profesionale, petenta dorește să atașeze la dosar o copie de pe diploma înmănată dânzei de Procurorul General cu ocazia *Zilei Justiției*, pentru activitatea desfășurată în perioada 2008 – 2009, cu toate că nu deține cea mai mare vechime din județul Buzău.
- Petenta consideră că a fost supusă unei discriminări bazată pe criteriul vechimii, din moment ce pentru 3 posturi scoase la concurs în vederea promovării efective la Parchetul de pe lângă Tribunalul Buzău s-a înscris un singur candidat care a promovat cu nota 7,80, în condițiile în care dânsa a obținut nota 9,75, la promovarea pe loc, la Parchetul de pe lângă Judecătoria Buzău.
- În acest sens, petenta dorește schimbarea modalității de organizare a examenului în sensul că exprimarea opțiunii fiecărui candidat, pentru promovarea efectivă sau pe loc, ar trebui să aibă loc ulterior afișării rezultatelor, în funcție de notele finale obținute, iar nu în momentul înscrierii la examen.
- Anterior validării rezultatelor, petenta a formulat un memoriu către Plenul C.S.M., prin care a solicitat suplimentarea cu un loc, în condițiile în care la

Parchetul de pe lângă Tribunalul Buzău, în urma organizării examenului de promovare, au rămas vacante 2 locuri, memoriu care a fost respins prin Hotărârea Plenului C.S.M. nr. 1342/09.07.2009.

- Petenta relatează că în condițiile în care C.S.M. i-a respins cererea de suplimentare cu un loc la concursul de promovare pe loc la care a participat, pentru o altă candidată judecătore locurile de promovare *pe loc* la Tribunalul Olt au fost suplimentate din oficiu cu un loc, deși Secția Resurse Umane a C.S.M. a înaintat Plenului propunerea de invalidare a rezultatului pentru această candidată deoarece la acest tip de examen de promovare, aceasta s-a înscris în raza teritorială a altui Tribunal decât cel la care funcționa candidata, aspect interzis printr-o Hotărâre anterioară a C.S.M.

În urma prezentării situației de fapt, petenta sintetizează solicitând ca, odată cu constatarea discriminării la care consideră că a fost supusă, să se dispună invalidarea rezultatului obținut de către aceasta la examenul de promovare pe loc.

Prin **adresa nr. 10.449/24.11.2009, respectiv 10.368/23.11.2009**, petenta formulează **concluzii scrise**, sintetizând următoarele:

- Prin art. 5 din Regulament se prevede faptul că „Pot participa la concursul de promovare în funcții de execuție vacante sau pe loc judecătore și procurorii care îndeplinesc condiții minime de vechime prevăzute la art. 44 alin. 1 lit. a, c și c și alin. 2 din Legea nr. 303/2004 republicată privind Statutul judecătorilor și procurorilor, care la ultima evaluare au avut calificativul *foarte bine* și nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani.”
- Petenta consideră că îndeplinește condițiile de vechime minimă astfel stabilită prin art. 44, care la lit. a prevede pentru promovare condiția vechimii minime de 5 ani în funcția de procuror, iar nu condiția unei vechimi mai mari față de alt candidat.
- Discriminarea la care petenta susține că a fost supusă presupune, în opinia acesteia 3 aspecte: departajarea la concursul de promovare pe loc prin aplicarea criteriului vechimii mai mari în funcția de judecător sau procuror nu poate fi considerată a se fi realizat pe baza unui criteriu obiectiv de apreciere a pregătirii profesionale în vederea acordării gradului corespunzător; diferențierea petentei față de candidata judecătore, căreia instituția reclamatului i-a suplimentat din oficiu locul, deși se afla pe al doilea loc; în condițiile în care petenta a obținut nota 9,75 și nu i-a fost recunoscut gradul profesional, iar altui candidat care a obținut la același tip de concurs nota 7,80 la Parchetul de pe lângă Tribunalul Buzău, a promovat efectiv.

Sustinerile reclamatului:

Prin **adresa nr. 8.031/01.09.2009** s-a solicitat reclamatului formularea unui punct de vedere referitor la obiectul petiției.

Reclamatul a formulat un punct de vedere, cu nr. de înregistrare 28470/1154/2009 și înregistrat la C.N.C.D. sub nr. 9.612/29.10.2009, prin care subliniază următoarele:

- Criteriile prevăzute în art. 29 alin. 1 din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea C.S.M. nr. 621/2006, cu modificările ulterioare, act normativ cunoscut și necontestat de către candidați, nu pot fi apreciate ca elemente discriminatorii, reglementarea acestora fiind justificată de existența unei posibilități de a departaja candidații care au obținut medii egale, în urma susținerii concursului.
- Stabilirea unor astfel de criterii și ordinea în care acestea se aplică nu pot fi asimilate noțiunii de discriminare, în opinia reclamatului, precum petenta nici nu învederează o situație discriminatorie în sensul aplicării unui tratament diferențiat, într-un caz similar sau identic, cu atât mai mult cu cât aplicarea cu strictețe, în ordinea prevăzută, a criteriilor stabilite de regulament, în situații identice sau similare, înlătură noțiunea de discriminare.
- Reclamatul consideră că problema discriminării ar fi putut fi abordată prin prisma O.G. nr. 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, doar dacă petentei, aflată într-o situație de egalitate cu ceilalți judecători sau procurori care au îndeplinit condițiile prevăzute de art. 44 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, i s-ar fi aplicat un tratament diferit față de cel aplicat celorlalți, inclusiv în cazurile în care s-a pus problema departajării candidaților care au obținut medii egale și au fost departajați după criteriile care au fost precizate.

Prin adresa nr. 34037/1154/2009, înregistrată la C.N.C.D. sub nr. 10.281/19.11.2009, reclamatul formulează concluzii scrise, reiterând cele expuse în punctul de vedere deja exprimat, la care adaugă următoarele:

- Principiul egalității în drepturi presupune identitate de soluții numai pentru situații identice, aspect care nu se regăsește în cazul expus de petentă, deoarece criteriile stipulate prin art. 29 alin. 1 din regulamentul în discuție sunt justificate de necesitatea identificării unei modalități de a departaja candidații care au obținut medii egale, în urma susținerii concursului.
- Situația prezentată de către petentă nu poate întruni condițiile unei discriminări, în opinia reclamatului, deoarece petenta invocă de fapt nu aplicarea unor dispoziții regulamentare sau legale în mod diferit la două sau mai multe persoane, ci ordinea de aplicabilitate a unor criterii stabilite prin aceste dispoziții

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. Colegiul director arată că nu se poate pronunța cu privire la validarea unui concurs organizat de Consiliul Superior al magistraturii și nici cu privire la suplimentarea cu un loc la promovarea pe loc a Parchetului de pe lângă Tribunalul Buzău.

6.2. Cu privire la obiectul petiției, Colegiul director constată că la examenele de promovare a judecătorilor și procurorilor, organizate de Consiliul Superior al Magistraturii, în situația egalității notelor obținute, au prioritate, în această ordine candidații care:

- au titlul științific de doctor în drept;
- au calitatea de doctorand;
- au vechime mai mare în funcția de judecător sau de procuror;
- au absolvit cursuri de masterat;
- au absolvit cursuri postuniversitare;
- au activitate publicistică în specialitate.

6.3. **Ordonanța de Guvern nr. 137/2000 privind combaterea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, la art. 2, oferă următoarele definiții pentru discriminare:

(1) *Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.*

[...]

(3) *Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afară cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop sunt adecvate și necesare.*

(4) *Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.*

Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept
- fără să existe o justificare obiectivă.

6.4. În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă *„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”*. Curtea a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

În hotărârea dată în cazul **Thlimmenos împotriva Greciei** din 6 aprilie 2000, Curtea a concluzionat că *„dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoage, fără a oferi justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile”*.

În concluzie, există o diferențiere dacă persoanele aflate în situații similare sunt tratate în mod diferențiat, sau dacă persoane aflate în situații diferite sunt tratate în mod identic.

Diferențierea trebuie să se bazeze pe comparația față de alte persoane, grupuri sau comunități (**O.G. nr. 137/2000**, art. 1 alin. 3: *„Exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile.”*).

6.5. În cauza care face obiectul petiției există o situație de diferențiere între persoana care a promovat examenul și petenta, care nu a promovat, deși a obținut aceeași medie.

6.6. Fapta de discriminare este determinată de existența unui criteriu. Se poate invoca orice criteriu (**O.G. nr. 137/2000**, art. 2 alin. 1: [...] *„pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu”* [...]); **Protocolul adițional nr. 12 la Convenția europeană a drepturilor omului**¹, art. 1 alin. 1: [...] *„fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație”*), iar între acest criteriu și faptele imputate reclamatului trebuie să existe un raport de cauzalitate.

6.7. Colegiul director constată că în cauza supusă soluționării se poate invoca discriminarea directă pe criteriul vechimii în magistratură (conform art. 2 alin. 1 a **O.G. nr. 137/2000**, republicată) sau discriminarea indirectă pe criteriul vârstei (conform art. 2 alin. 3 al **O.G. nr. 137/2000**).

¹ În continuare **Protocolul nr. 12**.

6.8. O faptă poate fi considerată discriminatorie dacă atinge un drept, oricare dintre cele garantate de tratate internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională (**O.G. nr. 137/2000**, art. 1 alin. 2: „Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi: [...]”, art. 2 alin. 1: [...] „restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege [...]”; **Protocolul 12**, art. 1 alin. 1: „Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege [...]

6.9. Colegiul director constată că în cauza supusă soluționării există un drept atins, dreptul la promovare profesională (art. 6 lit. d a **O.G. nr. 137/2000**).

6.10. Diferențierea nu reprezintă discriminare dacă pentru această diferențiere există o justificare obiectivă (**O.G. nr. 137/2000**, art. 2 alin. 3: [...] „în afară cazului în care aceste prevederi, criteriile sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop sunt adecvate și necesare”).

6.11. Justificarea obiectivă include existența unui scop legitim, atins prin metode adecvate și necesare.

6.12. Privind justificarea obiectivă, prin juresprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a enunțat următoarele principii:

- **Convenția** nu interzice orice tratament diferențiat, ci doar acel tratament diferențiat care nu are o justificare obiectivă și rezonabilă, având în vedere faptul că de multe ori statele trebuie să adopte legi care prevăd un tratament diferențiat, menit să corecteze inegalitățile faptice; justificarea trebuie să fie analizată în relație cu scopul legitim și efectele măsurii în cauză (**Cazul „referitor la unele aspecte ale legislației cu privire la limba educației în Belgia” împotriva Belgiei**, 23 iulie 1968);
- prin discriminare se înțelege un tratament diferențiat al persoanelor aflate în situații comparabile, fără a exista o justificare obiectivă și rezonabilă; art. 14 din **Convenție** nu interzice statelor membre să trateze grupurile diferențiat în maniera de a corecta inegalitățile faptice; în anumite circumstanțe absența unui tratament diferențiat reprezintă o violare a dispoziției în cauză; poate fi discriminatorie aceea politică sau măsură generală care prejudiciază în mod disproporționat un grup de persoane, chiar dacă măsura nu vizează în mod specific acel grup; o discriminare potențială poate rezulta dintr-o situație faptică (**D.H. și alții împotriva Cehiei**, 13 noiembrie 2007, **Sampanis și alții împotriva Greciei**, 5 iunie 2008);
- justificarea obiectivă și rezonabilă trebuie să urmărească un scop legitim, și măsura aplicată trebuie să fie proporțională cu scopul urmărit; în cazul tratamentului diferit bazat pe rasă, culoare sau origine etnică noțiunea de justificare obiectivă și rezonabilă trebuie interpretată într-o manieră cât se poate de strictă (**D.H. și alții împotriva Cehiei**, 13 noiembrie 2007, **Sampanis și alții împotriva Greciei**, 5 iunie 2008).

6.13. În analiza scopului legitim, trebuie analizat existența acestui scop raportat la dreptul atins prin diferențiere (spre exemplu, conform **Convenției**

europene a drepturilor omului, libertatea de exprimare poate fi restrâns pentru următoarele scopuri legitime: pentru securitatea națională, integritatea teritorială, siguranța publică, apărarea ordinii, prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății, moralei, reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale, pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești).

6.14. În analiza metodei adecvate și necesare, trebuie analizat dacă prin metoda aleasă se atinge scopul dorit, și dacă există sau nu alte metode prin care scopul poate fi atins, fără a crea o situație de diferențiere.

6.15. Cu privire la cauza supusă soluționării, Colegiul director constată că este legitimă departajarea candidaților în situația în care obțin note egale. Această departajare se realizează pe baza unor criterii profesionale măsurabile (titlul științific de doctor în drept, calitatea de doctorand, vechime în funcția de judecător sau de procuror, cursuri de masterat absolvite, cursuri postuniversitare, activitate publicistică în specialitate).

6.16. Colegiul director apreciază că vechimea exercitării unei profesii (și nu vechimea în general în muncă) reprezintă un criteriu profesional, întrucât experiența se poate dobândi în timp. Dacă vechimea ar sta la baza promovării, o astfel de procedură s-ar putea constata ca fiind discriminatorie, însă promovarea se realizează pe baza unui concurs. Doar în situația egalității notelor obținute la examen se analizează existența unui doctorat (ori calitatea de doctorand) în domeniul dreptului, iar dacă și la acest criteriu candidații se află în situație de egalitate, ei sunt departajați de criteriul vechimii.

6.17. În consecință, departajarea candidaților la examenul de promovare, în situația egalității notei obținute, de criteriul vechimii, este justificată obiectiv, prin urmare nu reprezintă discriminare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Departajarea candidaților la examenul de promovare, în situația egalității notei obținute, de criteriul vechimii, nu reprezintă discriminare conform art. 2 al **O.G. nr. 137/2000**, republicată;
2. Clasarea dosarului;
3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii: —

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

POP IOANA LIANA – Membru

VASILE VASILE-ALEXANDRU – Membru

Data redactării 20.01.2011

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, în fața instanței de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Red: Carmen Chiru și István Haller

